

Dziennik Urzędowy L 178

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Rocznik 60

11 lipca 2017

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2017/1241 z dnia 10 lipca 2017 r. dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/1242 z dnia 10 lipca 2017 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 809/2014 ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli, środków rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności 4

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2017/1243 z dnia 29 maja 2017 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być przyjęte w imieniu Unii Europejskiej na forum Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO) podczas 98. posiedzenia Komitetu Bezpieczeństwa na Morzu i 71. posiedzenia Komitetu Ochrony Środowiska Morskiego w odniesieniu do przyjęcia zmian prawideł II-1/23 i II-2/9.4.1.3 konwencji SOLAS oraz zmian międzynarodowych kodeksów jednostek szybkich z 1994 i 2000 r., Międzynarodowego kodeksu środków ratunkowych oraz dodatku V do załącznika VI do konwencji MARPOL 9
- ★ Decyzja Rady (UE, Euratom) 2017/1244, podjęta za porozumieniem z przewodniczącym Komisji, z dnia 7 lipca 2017 r. w sprawie mianowania członka Komisji Europejskiej 12
- ★ Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2017/1245 z dnia 10 lipca 2017 r. w sprawie wykonania decyzji 2013/255/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii 13
- ★ Decyzja Komisji (UE) 2017/1246 z dnia 7 czerwca 2017 r. zatwierdzająca program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do Banco Popular Español S.A. (notyfikowana jako dokument nr C(2017) 4038) 15

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do decyzji Rady (UE) 2017/470 z dnia 28 lutego 2017 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie kumulacji pochodzenia między Unią Europejską, Szwajcarią, Norwegią i Turcją w ramach ogólnego systemu preferencji taryfowych Unii Europejskiej (Dz.U. L 73 z 18.3.2017) 16
- ★ Sprostowanie do decyzji Rady (UE) 2017/471 z dnia 28 lutego 2017 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Królestwem Norwegii w sprawie kumulacji pochodzenia między Unią Europejską, Szwajcarią, Norwegią i Turcją w ramach ogólnego systemu preferencji taryfowych Unii Europejskiej (Dz.U. L 73 z 18.3.2017) 16
- ★ Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 628/2013 z dnia 28 czerwca 2013 r. w sprawie metod pracy stosowanych przez Europejską Agencję Bezpieczeństwa Lotniczego przy prowadzeniu inspekcji standaryzacyjnych i monitorowaniu stosowania przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 oraz uchylającego rozporządzenie Komisji (WE) nr 736/2006 (Dz.U. L 179 z 29.6.2013) 17

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) 2017/1241

z dnia 10 lipca 2017 r.

dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 36/2012 z dnia 18 stycznia 2012 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 442/2011 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 32 ust. 1,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 18 stycznia 2012 r. Rada przyjęła rozporządzenie (UE) nr 36/2012.
- (2) Jedna osoba nie powinna dłużej znajdować się w wykazie osób fizycznych i prawnych, podmiotów i organów objętych środkami ograniczającymi, zawartym w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 36/2012 (zwanym dalej „wykazem”).
- (3) Do wykazu podmiotów zawartego w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 36/2012 należy dodać jeden podmiot.
- (4) Należy także zaktualizować informacje dotyczące jednej osoby umieszczonej w wykazie w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 36/2012.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik II do rozporządzenia (UE) nr 36/2012,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 36/2012 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 16 z 19.1.2012, s. 1.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 lipca 2017 r.

W imieniu Rady

M. MAASIKAS

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 36/2012 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w części A („Osoby”) skreśla się następującą osobę oraz dotyczący jej wpis:
„202. Ahmad Barqawi (alias Ahmed Barqawi);
- 2) w części A („Osoby”) wpis dotyczący wymienionej poniżej osoby zastępuje się wpisem w brzmieniu:

	Imię i nazwisko	Dane identyfikacyjne	Powody	Data umieszczenia w wykazie
„203.	George Haswani (alias Heswani; Hasawani; Al Hasawani)	Adres: Damascus Province, Yabroud, Al Jalaa St, Syria	Prominentny przedsiębiorca działający w Syrii, posiadający udziały lub prowadzący działalność w sektorze inżynieryjnym, budowlanym oraz ropy naftowej i gazu. Posiada udziały lub znaczne wpływy w szeregu przedsiębiorstw i podmiotów w Syrii, w szczególności w przedsiębiorstwie HESCO Engineering and Construction Company – jednym z głównych przedsiębiorstw inżynieryjnych i budowlanych.	7.3.2015”

- 3) w części B („Podmioty”) dodaje się wpis dotyczący następującego podmiotu:

	Nazwa	Dane identyfikacyjne	Powody	Data umieszczenia w wykazie
„71.	Abdulkarim Group (inna nazwa Al Karim for Trade and Industry/Al Karim Group)	5797 Damaszek Syria	Abdulkarim Group to syryjski konglomerat, uznawany na arenie międzynarodowej, powiązany z Waelem Abdulkarimem, który został umieszczony w wykazie jako wiodący biznesmen działający w Syrii.	11.7.2017”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/1242**z dnia 10 lipca 2017 r.****zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 809/2014 ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli, środków rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 62 ust. 2 lit. a) i b) oraz art. 78 lit. b) i c),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 21 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 809/2014 ⁽²⁾ określono wymagania dotyczące wniosków o przyznanie pomocy związanej z produkcją zwierząt gospodarskich i wniosków o płatność w ramach środków wsparcia związanych z produkcją zwierzęcą. W przypadku gatunków o krótkim cyklu produkcyjnym i dużej rotacji zwierząt liczba zwierząt gospodarskich, w odniesieniu do których składany jest wniosek o płatność w ramach środka przewidzianego w art. 33 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 ⁽³⁾, może ulegać znacznym zmianom w ciągu całego roku składania wniosków. Może to prowadzić do znacznej różnicy między liczbą zwierząt zadeklarowanych we wniosku o przyznanie pomocy związanej z produkcją zwierząt gospodarskich a liczbą zwierząt, które ostatecznie skorzystają z lepszych warunków dobrostanu. W rezultacie liczba zwierząt gospodarskich zadeklarowanych we wniosku o przyznanie pomocy związanej z produkcją zwierząt gospodarskich jest jedynie orientacyjna. W odniesieniu do tych gatunków o krótkim cyklu produkcyjnym państwa członkowskie powinny zatem mieć możliwość ustanowienia systemu, który pozwala beneficjentom ubiegać się o wsparcie w odniesieniu do wszystkich zwierząt kwalifikujących się do wsparcia w dniu lub w okresie ustalonym przez państwo członkowskie. Ze względu na brak skomputeryzowanej bazy danych powinno być możliwe ustalenie rzeczywistej liczby zwierząt na podstawie świadectw uboju lub innych dokumentów potwierdzających, które zostały przedłożone właściwemu organowi po dniu złożenia wniosku o przyznanie pomocy związanej z produkcją zwierząt gospodarskich.
- (2) Stosowanie kryteriów wyboru nie jest obowiązkowe dla wszystkich środków lub rodzajów operacji. W związku z tym kontrole administracyjne wniosków o wsparcie powinny obejmować weryfikację tego elementu jedynie jeżeli jest to konieczne.
- (3) Weryfikacja racjonalności kosztów jest dokonywana na etapie kontroli administracyjnych dotyczących wniosku o wsparcie i na podstawie określonego systemu oceny. Gdy ryzyko nieracjonalnych kosztów jest niskie lub gdy istoty kosztów nie można określić przed realizacją operacji, powinny jednak obowiązywać szczegółowe przepisy
- (4) Zgodnie z art. 67 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 ⁽⁴⁾ kwota pomocy może zostać ustalona na podstawie standardowych stawek jednostkowych, kwot ryczałtowych lub stawek ryczałtowych. W takich przypadkach kontrole administracyjne nie powinny obejmować sprawdzenia kwoty poniesionych wydatków i płatności dokonanych przez beneficjenta.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 809/2014 z dnia 17 lipca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli, środków rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności (Dz.U. L 227 z 31.7.2014, s. 69).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 487).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320).

- (5) Przepisy dotyczące kontroli, które mają zastosowanie do instrumentów finansowych, powinny zostać dostosowane w celu zapewnienia spójności z przepisami dotyczącymi zarządzania i kontroli ustanowionymi w rozporządzeniu (UE) nr 1303/2013 i w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 480/2014 ⁽¹⁾ oraz w celu uwzględnienia specyfiki wsparcia udzielanego w formie instrumentu finansowego.
- (6) Kontrolą na miejscu należy objąć wydatki zadeklarowane agencji płatniczej, a nie wydatki, które mają być objęte płatnościami. Ponieważ wydatki, które mają być objęte płatnościami można określić dopiero po zakończeniu wszystkich kontroli, przeprowadzanie kontroli na podstawie tych wydatków uniemożliwiłoby obliczenie poziomu kontroli. Ponadto wydatki objęte kontrolami na miejscu nie powinny obejmować wydatków dokonanych przez agencję płatniczą tylko w odniesieniu do zaliczek, ponieważ wydatki te nie odpowiadają wydatkom poniesionym przez beneficjenta. Oprócz tego wydatki związane z instrumentami finansowymi należy uwzględniać przy obliczaniu zakładanego minimalnego poziomu kontroli, tylko w takim zakresie, w jakim są one faktycznie kontrolowane przez właściwy organ. W celu zapewnienia realizacji minimalnego poziomu kontroli w odniesieniu do każdego roku kalendarzowego kontrole powinny być przeprowadzane przed przewidywanym terminem przekazywania danych kontrolnych i statystyk kontroli, określonym w art. 9 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 809/2014.
- (7) Aby uniknąć niepotrzebnego powielania kontroli, kontrole na miejscu powinny obejmować jedynie elementy, które nie zostały jeszcze poddane kontroli administracyjnej.
- (8) Zgodnie z art. 48 i 51 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 809/2014 kontrole polegają na sprawdzeniu, między innymi, zgodności z kryteriami kwalifikowalności, zobowiązaniami i innymi obowiązkami. Ponadto, zgodnie z art. 50 ust. 4 lit. a) rozporządzenia wykonawczego, dobierając próbę operacji, które mają zostać poddane kontroli na miejscu, uwzględnia się konieczność skontrolowania odpowiedniego zbioru operacji różnego rodzaju i wielkości. Szczegółowe przepisy dotyczące środka, odnoszące się do przedmiotu lub intensywności kontroli określonych w art. 54–59 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 809/2014, są zatem zbędne.
- (9) W odniesieniu do kar administracyjnych, w celu zapewnienia równego traktowania operacji wybranych i niewybranych do kontroli na miejscu, weryfikowane wydatki powinny w obu przypadkach odpowiadać wydatkom zadeklarowanym.
- (10) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 809/2014.
- (11) Zmiany wprowadzone niniejszym rozporządzeniem stosują się do wniosków o wsparcie lub wniosków o płatność dotyczących lat składania wniosków lub okresów premiowych rozpoczynających się od dnia 1 stycznia 2018 r. Niemniej jednak, biorąc pod uwagę napotkane w roku składania wniosków 2015 przez państwa członkowskie trudności w dostosowaniu swoich systemów do terminu składania wniosku o przyznanie pomocy związanej z produkcją zwierząt gospodarskich, o którym mowa w art. 13 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 809/2014, jak również do systemu zmniejszeń, wykluczeń i kar przewidzianego w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 640/2014 ⁽²⁾, przepis umożliwiający określenie faktycznej liczby zwierząt gatunków o krótkim cyklu produkcyjnym na podstawie świadectw uboju lub innych dokumentów potwierdzających, które zostały przedłożone właściwemu organowi po przedłożeniu wniosku o przyznanie pomocy związanej z produkcją zwierząt gospodarskich, powinien mieć zastosowanie do wniosków o przyznanie pomocy związanej z produkcją zwierząt gospodarskich odnoszących się do lat składania wniosków rozpoczynających się od dnia 1 stycznia 2016 r.
- (12) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Rozwoju Obszarów Wiejskich,

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 480/2014 z dnia 3 marca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego (Dz.U. L 138 z 13.5.2014, s. 5).

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 640/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli oraz warunków odmowy lub wycofania płatności oraz do kar administracyjnych mających zastosowanie do płatności bezpośrednich, wsparcia rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności (Dz.U. L 181 z 20.6.2014, s. 48).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 809/2014 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 21 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W przypadku gatunków o krótkim cyklu produkcyjnym objętych wsparciem na podstawie art. 33 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 państwa członkowskie mogą, ze względu na brak skomputeryzowanej bazy danych, wprowadzić procedury umożliwiające wykorzystywanie danych zawartych w świadectwie uboju lub innych dokumentach potwierdzających do celów wniosków o płatność z tytułu zwierząt gospodarskich. Dane te, w odniesieniu do każdego zwierzęcia, muszą zapewniać poziom gwarancji i wdrożenia niezbędny do właściwego zarządzania danym środkiem wsparcia.

Procedury, o których mowa w akapicie pierwszym, mogą składać się z systemu, zgodnie z którym beneficjent ubiega się o wsparcie odnośnie do wszystkich zwierząt, które w dniu lub w okresie ustalonym przez państwo członkowskie kwalifikują się do otrzymania wsparcia na podstawie danych zawartych w świadectwie uboju lub innych dokumentach potwierdzających.

W takim przypadku państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zagwarantowania, że zgodnie z przepisami mającymi zastosowanie do danego środka wsparcia, data lub okres, o których mowa w akapicie drugim, są jasno określone i znane beneficjentom.”;

2) w art. 48 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) zgodności z kryteriami wyboru, o ile kryteria te mają zastosowanie;”;

(ii) lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) w odniesieniu do kosztów, o których mowa w art. 67 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, z wyłączeniem wkładów rzeczowych i amortyzacji, weryfikację racjonalności przedstawionych kosztów. Koszty ocenia się za pomocą odpowiedniego systemu oceny, takiego jak koszty referencyjne, porównanie różnych ofert lub w ramach komitetu oceniającego. W przypadku operacji, w których stawka wsparcia wynosi do 30 %, lub operacji objętych wsparciem na podstawie art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, weryfikacja racjonalności kosztów może być przeprowadzana na etapie kontroli administracyjnych wniosków o płatność. W przypadku operacji, w których koszty kwalifikowalne nie przekraczają 5 000 EUR, racjonalność kosztów może zostać ustanowiona na podstawie projektu budżetu uzgodnionego *ex ante* przez instytucję zarządzającą.”;

b) w ust. 3 lit. a) i b) otrzymują brzmienie:

„a) zakończonych operacji w porównaniu z operacjami, którym wsparcie zostało przyznane;

b) poniesionych kosztów i dokonanych płatności, z wyjątkiem tych, w odniesieniu do których stosuje się formę lub metodę, o których mowa w art. 67 ust. 1 lit. b), c) lub d) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013.”;

c) dodaje się ust. 6 w następującym brzmieniu:

„6. W odniesieniu do instrumentów finansowych, o których mowa w art. 38 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, ust. 1–5 niniejszego artykułu nie mają zastosowania do wkładu na rzecz instrumentu finansowego, ani do wsparcia na rzecz ostatecznego odbiorcy. Zastosowanie mają jednak art. 58 i 59 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, jak również art. 9 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 480/2014 (*).

(*) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 480/2014 z dnia 3 marca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego (Dz.U. L 138 z 13.5.2014, s. 5).”;

3) w art. 50 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Wydatki objęte kontrolami na miejscu stanowią co najmniej 5 % wydatków, o których mowa w art. 46, współfinansowanych przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), które są deklарowane każdego roku kalendarzowego agencji płatniczej i które nie dotyczą operacji, dla których wnioskowano wyłącznie o zaliczki.”;

(ii) dodaje się akapit trzeci w brzmieniu:

„W odniesieniu do instrumentów finansowych w wydatkach objętych kontrolami na miejscu, o których mowa w akapicie pierwszym, uwzględnia się tylko płatności na rzecz ostatecznych odbiorców.”;

b) w ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Przy obliczaniu minimalnego poziomu, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się wyłącznie kontrole na miejscu przeprowadzone przed terminem przewidywanym do przekazywania danych kontrolnych i statystyk kontroli, określonym w art. 9.”;

4) w art. 51 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kontrole na miejscu polegają na sprawdzeniu, czy operacja została zrealizowana zgodnie z obowiązującymi przepisami, i obejmują wszystkie kryteria kwalifikowalności, zobowiązania i inne obowiązki związane z warunkami przyznawania wsparcia, które mogą być sprawdzone podczas wizyty i nie były przedmiotem kontroli administracyjnej. Gwarantują one, że operacja kwalifikuje się do wsparcia w ramach EFRROW.”;

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. W odniesieniu do instrumentów finansowych, o których mowa w art. 38 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, ust. 1–4 niniejszego artykułu nie mają zastosowania do wkładu na rzecz instrumentu finansowego, ani do wsparcia na rzecz ostatecznego odbiorcy. Zastosowanie mają jednak art. 58 i 59 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, jak również art. 9 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 480/2014.”;

5) skreśla się art. 54–59;

6) w art. 60 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Na zasadzie odstępstwa od art. 48 ust. 2 lit. e) w odniesieniu do działań realizowanych przez lokalne grupy działania i obejmujących grupę projektów o wspólnym temacie weryfikacja racjonalności kosztów może być przeprowadzana na etapie kontroli administracyjnych wniosków o płatność dotyczących tej grupy projektów.”;

7) w art. 61 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 skreśla się zdanie drugie;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Właściwy organ zapewnia – poprzez kontrole administracyjne oraz, jeżeli to konieczne, wizyty na miejscu u pośredniczących instytucji finansowych oraz u beneficjenta – by płatności na rzecz pośredniczących instytucji finansowych były zgodne z prawodawstwem unijnym oraz z umową zawartą między właściwym organem a pośredniczącą instytucją finansową.”;

8) art. 63 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kary administracyjne, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio do wydatków niekwalifikowalnych stwierdzonych podczas kontroli na miejscu, o których mowa w art. 49.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do wniosków o wsparcie lub wniosków o płatność dotyczących lat składania wniosków lub okresów premiovych rozpoczynających się od dnia 1 stycznia 2018 r.

Art. 1 pkt 1 stosuje się jednak do wniosków o przyznanie pomocy związanej z produkcją zwierząt gospodarskich odnoszących się do lat składania wniosków rozpoczynających się od dnia 1 stycznia 2016 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 lipca 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2017/1243

z dnia 29 maja 2017 r.

w sprawie stanowiska, jakie ma być przyjęte w imieniu Unii Europejskiej na forum Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO) podczas 98. posiedzenia Komitetu Bezpieczeństwa na Morzu i 71. posiedzenia Komitetu Ochrony Środowiska Morskiego w odniesieniu do przyjęcia zmian prawideł II-1/23 i II-2/9.4.1.3 konwencji SOLAS oraz zmian międzynarodowych kodeksów jednostek szybkich z 1994 i 2000 r., Międzynarodowego kodeksu środków ratunkowych oraz dodatku V do załącznika VI do konwencji MARPOL

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 100 ust. 2 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Działanie Unii w sektorze transportu morskiego powinno mieć na celu poprawę bezpieczeństwa morskiego i ochronę środowiska morskiego.
- (2) Komitet Bezpieczeństwa na Morzu (zwany dalej „MSC”) Międzynarodowej Organizacji Morskiej (zwanej dalej „IMO”) na swoim 97. posiedzeniu zatwierdził zmiany prawideł II-1/23 i II-2/9.4.1.3 Międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu (zwanej dalej „konwencją SOLAS”), zmiany międzynarodowych kodeksów jednostek szybkich z 1994 i 2000 r. (zwanymi dalej „kodeksami HSC”), Międzynarodowego kodeksu środków ratunkowych (zwanego dalej „kodeksem LSA”) oraz załącznika do rezolucji MSC.81(70). Oczekuje się, że zmiany te zostaną przyjęte podczas 98. posiedzenia MSC, które odbędzie się w czerwcu 2017 r.
- (3) Komitet Ochrony Środowiska Morskiego (zwany dalej „MEPC”) IMO na swoim 70. posiedzeniu osiągnął porozumienie w sprawie zmian dodatku V do załącznika VI do Międzynarodowej konwencji o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki (zwanego dalej „załącznikiem VI do konwencji MARPOL”) w zakresie informacji zamieszczanych w dokumencie dostawy paliwa. Oczekuje się, że zmiany te zostaną przyjęte podczas 71. posiedzenia MEPC, które odbędzie się w lipcu 2017 r.
- (4) Na 95. i 96. posiedzeniu MSC IMO zatwierdzono szereg projektów zmian prawidła II-1 konwencji SOLAS odnośnie do przepisów dotyczących podziałów i stateczności w warunkach uszkodzenia statku. Stanowisko, jakie ma być przyjęte w imieniu Unii w odniesieniu do tych zmian, zostało określone w decyzji Rady (UE) 2016/2077 ⁽¹⁾.
- (5) Na 97. posiedzeniu MSC IMO uzgodniono, że przyjęcie większości proponowanych zmian prawidła II-1 konwencji SOLAS dotyczących podziału grodziowego i stateczności w warunkach uszkodzenia zawieszają się do jego 98. posiedzenia, a w odniesieniu do zmiany prawidła II-1/6 dotyczącej wzoru wymaganego wskaźnika podziału grodziowego R uzgodniono, że żadne dalsze zmiany prawidła II-1/6 nie powinny obniżać obecnego poziomu bezpieczeństwa.
- (6) Stanowisko, jakie ma być przyjęte w imieniu Unii, które zostało określone w art. 2 ust. 1 lit. a) i art. 2 ust. 2 decyzji (UE) 2016/2077, ma w związku z tym nadal zastosowanie.
- (7) Na 97. posiedzeniu MSC IMO uzgodniono harmonizację tekstu w prawidłach II-1/22, II-1/23 i II-1/24 odnośnie do istnienia różnych określeń dotyczących podobnych wymogów oraz aktualizacji istniejących wzajemnych odesłań, bez zmiany treści uprzednio zatwierdzonych zmian. Prawidło II-1/23 dotyczy specjalnych wymogów

⁽¹⁾ Decyzja Rady (UE) 2016/2077 z dnia 17 października 2016 r. w sprawie stanowiska, jakie należy przyjąć w imieniu Unii Europejskiej na forum Międzynarodowej Organizacji Morskiej podczas 70. posiedzenia Komitetu Ochrony Środowiska Morskiego i 97. posiedzenia Komitetu Bezpieczeństwa na Morzu w odniesieniu do przyjęcia zmian załącznika VI do konwencji MARPOL, zmian prawideł II-1 konwencji SOLAS, prawideł III/1.4, III/30 i III/37 konwencji SOLAS, prawideł II-2/1 i II-2/10 konwencji SOLAS, prawidła II-1/3-12 konwencji SOLAS, zmian konwencji i kodu STCW, kodeksu systemów bezpieczeństwa pożarowego oraz rozszerzonego programu inspekcji z 2011 r. (Dz.U. L 320 z 26.11.2016, s. 36).

odnoszących się do statków pasażerskich ro-ro i nie zostało uwzględnione w stanowisku, jakie ma być przyjęte w imieniu Unii, które zostało przedstawione w decyzji (UE) 2016/2077. Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/45/WE ⁽¹⁾ stosuje się do statków pasażerskich i pasażerskich jednostek szybkich odbywających rejsy krajowe. Art. 6 ust. 2 lit. a) ppkt (i) tej dyrektywy stanowi, że nowe statki pasażerskie klasy A mają w całości spełniać wymogi konwencji SOLAS z 1974 r. ze zmianami.

- (8) Zmiany prawidła II-2/9.4.1.3 konwencji SOLAS doprecyzowują wymogi dotyczące odporności ogniowej okien na statkach pasażerskich przewożących nie więcej niż 36 pasażerów oraz statkach specjalnego przeznaczenia z więcej niż 60 (ale nie więcej niż 240) osobami na pokładzie. Na statkach przewożących nie więcej niż 36 pasażerów poziom bezpieczeństwa musi być taki sam jak na statkach przewożących więcej niż 36 pasażerów. Dyrektywę 2009/45/WE stosuje się do statków pasażerskich i pasażerskich jednostek szybkich odbywających rejsy krajowe. Art. 6 ust. 2 lit. a) ppkt (i) tej dyrektywy stanowi, że nowe statki pasażerskie klasy A mają w całości spełniać wymogi konwencji SOLAS z 1974 r. ze zmianami. Zgodnie z rozdziałem II-2 część B.10.4 załącznika I do tej dyrektywy w przypadku statków pasażerskich przewożących nie więcej niż 36 pasażerów należy zwrócić szczególną uwagę na odporność ogniową okien wychodzących na odkryte lub zamknięte miejsca wsiadania do łodzi i tratw ratunkowych oraz odporność ogniową okien znajdujących się poniżej tych obszarów, w takim miejscu, że ich uszkodzenie podczas pożaru mogłoby przeszkodzić wodowaniu łodzi ratunkowych lub tratw ratunkowych lub wsiadaniu do nich.
- (9) Zmiany kodeksów HSC objaśniają stosowanie pkt 8.10.1.4–8.10.1.6 tych kodeksów odnośnie do zwolnienia jednostek szybkich odpowiednio o długości mniejszej niż 20 m i mniejszej niż 30 m z obowiązku przewozu łodzi ratowniczych. Jednostka szybka o długości mniejszej niż 30 m (do celów HSC 2000) lub mniejszej niż 20 m (do celów HSC 1994) może zostać zwolniona z obowiązku przewozu łodzi ratowniczej, pod warunkiem że spełnione zostały wymogi pkt 8.10.1.6 kodeksów HSC, co obejmuje nowy element, zgodnie z którym musi istnieć możliwość podniesienia osoby ratowanej z wody w pozycji leżącej lub prawie leżącej. Dyrektywę 2009/45/WE stosuje się do statków pasażerskich i pasażerskich jednostek szybkich odbywających rejsy krajowe. Art. 6 ust. 2 lit. a) ppkt (i) tej dyrektywy stanowi, że nowe statki pasażerskie klasy A mają w całości spełniać wymogi konwencji SOLAS z 1974 r. ze zmianami.
- (10) W kodeksie LSA ustanowiono międzynarodowe wymogi dotyczące urządzeń ratunkowych, które są objęte zakresem rozdziału III konwencji SOLAS z 1974 r. ze zmianami. Zmiany pkt 6.1.1.5 i 6.1.1.6 kodeksu LSA oraz pkt 8.1.1 części 1 załącznika do rezolucji MSC.81(70) gwarantują spójność z badaniami statycznymi oraz obciążeniami próbnymi, które urządzenia do wodowania, a także ich elementy konstrukcyjne i wciągarki, muszą wytrzymać. Zmiany te należy traktować jako niewielkie korekty. Wykaz urządzeń do wodowania i wciągarek znajduje się w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2017/306 ⁽²⁾, w którym znajdują się odesłania do kodeksu LSA oraz rezolucji MSC.81(70) w odniesieniu do pozycji MED/1.21, 1.23, 1.24 i 1.25, jeżeli chodzi o urządzenia do wodowania, jak również do pozycji MED/1.41a, 1.41b, 1.41c, 1.41d, 1.41e, jeżeli chodzi o wciągarki. Wchodzi one zatem w zakres dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/90/UE ⁽³⁾.
- (11) Zmiany dodatku V do załącznika VI do konwencji MARPOL wyjaśniają, że w celu dopuszczenia statków, które spełniają wymogi załącznika VI do konwencji MARPOL w zakresie zawartości siarki w paliwie w obszarach kontroli emisji tlenków siarki za pośrednictwem równoważnych sposobów (systemów oczyszczania gazów spalinowych), mogą zezwolić sprzedawcy – zgodnie z powiadomieniem nabywcy – zadeklarowanie w dokumencie dostawy paliwa, że jest ono przeznaczone do stosowania na statku spełniającym wymogi dotyczące siarki za pośrednictwem równoważnych sposobów. W związku z rosnącą liczbą statków wyposażonych w systemy oczyszczania gazów spalinowych zmiany dodatku V do załącznika VI do konwencji MARPOL są niezbędne w celu dostosowania standardowego tekstu dokumentu dostawy paliwa do faktu, że statki mogą nadal stosować paliwa o wyższej zawartości siarki, nawet po wejściu w życie wymogów ograniczających zawartości siarki do maksymalnie 0,10 %, w obszarach kontroli emisji tlenków siarki od dnia 1 stycznia 2015 r. Wymogi określone w załączniku VI do konwencji MARPOL dotyczące ograniczenia emisji SO_x zostały wdrożone do prawa unijnego dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/802 ⁽⁴⁾. W art. 6 ust. 9 lit. b) i c) oraz w art. 13 ust. 2) lit. a) wspomnianej dyrektywy znajdują się odesłania do dokumentów dostawy paliwa jako głównego mechanizmu zapewnienia zgodności z tą dyrektywą. Równoważne sposoby spełnienia wymagań są postrzegane jako alternatywne metody redukcji emisji, zgodnie z definicją w art. 2 lit. o) tej dyrektywy i mogą być stosowane, pod warunkiem że statki stosujące metody redukcji emisji w sposób ciągły osiągają redukcję emisji dwutlenku siarki co najmniej równorzędną redukcji, którą uzyskiwano by dzięki stosowaniu paliw żeglugowych spełniających wymogi tej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/45/WE z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie reguł i norm bezpieczeństwa statków pasażerskich (Dz.U. L 163 z 25.6.2009, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/306 z dnia 6 lutego 2017 r. określające wymogi w zakresie projektu, budowy i działania oraz normy badań dla wyposażenia morskiego (Dz.U. L 48 z 24.2.2017, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/90/UE z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie wyposażenia morskiego i uchylająca dyrektywę Rady 96/98/WE (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 146).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/802 z dnia 11 maja 2016 r. odnosząca się do redukcji zawartości siarki w niektórych paliwach ciekłych (Dz.U. L 132 z 21.5.2016, s. 58).

- (12) Unia nie jest członkiem IMO ani umawiającą się stroną odnośnych konwencji i kodeksów. Rada powinna zatem upoważnić państwa członkowskie do przekazania stanowiska Unii i wyrażenia przez nie zgody na związanie się tymi zmianami, w zakresie, w jakim zmiany te podlegają wyłącznej kompetencji Unii,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być przyjęte w imieniu Unii na 98. posiedzeniu Komitetu Bezpieczeństwa na Morzu IMO jest następujące: wyraża się zgodę na przyjęcie następujących zmian:

- a) zmiany prawidła II-1/23 konwencji SOLAS, jak określono w załączniku 1 do dokumentu IMO MSC 97/WP.5, z zastrzeżeniem zmian zaproponowanych w dokumentach IMO MSC 97/3/5 oraz 97/3/4;
- b) zmiany prawidła II-2/9.4.1.3 konwencji SOLAS, jak określono w załączniku 13 do dokumentu IMO MSC 97/22/Add.1;
- c) zmiany kodeksów HSC, jak określono w załącznikach 15 i 16 do dokumentu IMO MSC 97/22/Add.1;
- d) zmiany kodeksu LSA i załącznika do rezolucji MSC.81(70), jak określono w załączniku 17 do dokumentu IMO MSC 97/22/Add.1 oraz w załączniku 1 do dokumentu IMO MSC 98/3/1.

Artykuł 2

Stanowisko, jakie ma być przyjęte w imieniu Unii na 71. posiedzeniu Komitetu Ochrony Środowiska Morskiego IMO jest następujące: wyraża się zgodę na przyjęcie zmian dodatku V do załącznika VI do konwencji MARPOL, jak określono w załączniku 7 do dokumentu IMO MEPC 70/18/Add.1.

Artykuł 3

1. Stanowiska, jakie mają być przyjęte w imieniu Unii zgodnie z art. 1 i 2, są wyrażane przez państwa członkowskie będące członkami IMO, działające wspólnie w interesie Unii.
2. Drobne zmiany stanowisk, o których mowa w art. 1 i 2, mogą zostać uzgodnione bez przyjmowania przez Radę kolejnej decyzji.

Artykuł 4

Niniejszym upoważnia się państwa członkowskie do wyrażenia zgody na związanie się w interesie Unii zmianami, o których mowa w art. 1 i 2, w zakresie, w jakim zmiany te podlegają wyłącznej kompetencji Unii.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 maja 2017 r.

W imieniu Rady
C. CARDONA
Przewodniczący

**DECYZJA RADY (UE, Euratom) 2017/1244,
podjęta za porozumieniem z przewodniczącym Komisji,
z dnia 7 lipca 2017 r.
w sprawie mianowania członka Komisji Europejskiej**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 246 akapit drugi,
uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 106a,
uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,
a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 23 października 2014 r. Rada Europejska przyjęła decyzję 2014/2014/UE ⁽²⁾ w sprawie mianowania Komisji Europejskiej na okres do dnia 31 października 2019 r.
- (2) W piśmie z dnia 28 października 2016 r. przewodniczący Komisji Jean-Claude JUNCKER poinformował Radę, że Kristalina GEORGIEWA zrezygnowała ze stanowiska wiceprzewodniczącej i członka Komisji ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2017 r.
- (3) Zgodnie z art. 246 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w przypadku wakatu spowodowanego rezygnacją członek Komisji ma zostać zastąpiony, na okres pozostający do zakończenia kadencji, przez nowego członka posiadającego takie samo obywatelstwo.
- (4) W związku z tym należy mianować nowego członka Komisji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Mariya GABRIEL zostaje mianowana przez Radę, działającą za porozumieniem z przewodniczącym Komisji, Jeanem-Claude'em JUNCKEREM, członkiem Komisji na okres pozostający do zakończenia kadencji, tj. do dnia 31 października 2019 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 lipca 2017 r.

W imieniu Rady
M. MAASIKAS
Przewodniczący

⁽¹⁾ Opinia z dnia 4 lipca 2017 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 311 z 31.10.2014, s. 36.

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (WPZiB) 2017/1245**z dnia 10 lipca 2017 r.****w sprawie wykonania decyzji 2013/255/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 31 ust. 2,

uwzględniając decyzję Rady 2013/255/WPZiB z dnia 31 maja 2013 r. dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 30 ust. 1,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 31 maja 2013 r. Rada przyjęła decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii.
- (2) Jedna osoba nie powinna dłużej znajdować się w wykazie osób fizycznych i prawnych, podmiotów lub organów objętych środkami ograniczającymi, zawartym w załączniku I do decyzji 2013/255/WPZiB (zwanym dalej „wykazem”).
- (3) Do wykazu podmiotów zawartego w załączniku I do decyzji 2013/255/WPZiB należy dodać jeden podmiot.
- (4) Należy także zaktualizować informacje dotyczące jednej osoby umieszczonej w wykazie w załączniku I do decyzji 2013/255/WPZiB.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik I do decyzji 2013/255/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do decyzji 2013/255/WPZiB wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 lipca 2017 r.

W imieniu Rady
M. MAASIKAS
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 147 z 1.6.2013, s. 14.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do decyzji 2013/255/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w części A („Osoby”) skreśla się następującą osobę oraz dotyczący jej wpis w brzmieniu:
„202. Ahmad Barqawi (alias Ahmed Barqawi);
- 2) w części A („Osoby”) wpis dotyczący wymienionej poniżej osoby zastępuje się wpisem w brzmieniu:

	Imię i nazwisko	Dane identyfikacyjne	Powody	Data umieszczenia w wykazie
„203.	George Haswani (alias Heswani; Hasawani; Al Hasawani)	Adres: Damascus Province, Yabroud, Al Jalaa St, Syria	Prominentny przedsiębiorca działający w Syrii, posiadający udziały lub prowadzący działalność w sektorze inżynieryjnym, budowlanym oraz ropy naftowej i gazu. Posiada udziały lub znaczne wpływy w szeregu przedsiębiorstw i podmiotów w Syrii, w szczególności w przedsiębiorstwie HESCO Engineering and Construction Company – jednym z głównych przedsiębiorstw inżynieryjnych i budowlanych.	7.3.2015”

- 3) w części B („Podmioty”) dodaje się wpis dotyczący następującego podmiotu:

	Nazwa	Dane identyfikacyjne	Powody	Data umieszczenia w wykazie
„71.	Abdulkarim Group (inna nazwa Al Karim for Trade and Industry/Al Karim Group)	5797 Damaszek Syria	Abdulkarim Group to syryjski konglomerat, uznawany na arenie międzynarodowej, powiązany z Waelem Abdulkarimem, który został umieszczony w wykazie jako wiodący biznesmen działający w Syrii.	11.7.2017”

DECYZJA KOMISJI (UE) 2017/1246**z dnia 7 czerwca 2017 r.****zatwierdzająca program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do Banco Popular Español S.A.***(notyfikowana jako dokument nr C(2017) 4038)***(Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010⁽¹⁾, w szczególności jego art. 18 ust. 7 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 7 czerwca 2017 r. o godzinie 05.13 Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB) przekazała Komisji, zgodnie z art. 18 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 806/2014, program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do Banco Popular Español S.A.
- (2) W programie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji SRB stwierdza, że wszystkie warunki dotyczące restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, określone w art. 18 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 806/2014, są spełnione w odniesieniu do Banco Popular Español S.A., i ocenia, dlaczego działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest konieczne w interesie publicznym.
- (3) Zgodnie z art. 18 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmuje Banco Popular Español S.A. restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz określa zastosowanie instrumentu zbycia działalności w odniesieniu do instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją. Program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zawiera również uzasadnienie, dlaczego wszystkie te elementy są odpowiednie.
- (4) Komisja akceptuje program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W szczególności Komisja zgadza się z przedstawionym przez SRB uzasadnieniem konieczności przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w interesie publicznym, zgodnie z art. 5 rozporządzenia (UE) nr 806/2014.
- (5) Należy zatem zatwierdzić program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przedstawiony przez SRB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zatwierdza się program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do Banco Popular Español S.A.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 czerwca 2017 r.

W imieniu Komisji
Valdis DOMBROVSKIS
Wiceprzewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 225 z 30.7.2014, s. 1.

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do decyzji Rady (UE) 2017/470 z dnia 28 lutego 2017 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie kumulacji pochodzenia między Unią Europejską, Szwajcarią, Norwegią i Turcją w ramach ogólnego systemu preferencji taryfowych Unii Europejskiej

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 73 z dnia 18 marca 2017 r.)

Spis treści, s. 1, tytuł; s. 2, motyw 7 oraz art. 1:

zamiast: „...Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie kumulacji pochodzenia między Unią Europejską, Szwajcarią, Norwegią i Turcją w ramach ogólnego systemu preferencji taryfowych Unii Europejskiej”,

powinno być: „...Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie kumulacji pochodzenia między Unią Europejską, Konfederacją Szwajcarską, Królestwem Norwegii i Republiką Turcji w ramach ogólnego systemu preferencji taryfowych”.

Sprostowanie do decyzji Rady (UE) 2017/471 z dnia 28 lutego 2017 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Królestwem Norwegii w sprawie kumulacji pochodzenia między Unią Europejską, Szwajcarią, Norwegią i Turcją w ramach ogólnego systemu preferencji taryfowych Unii Europejskiej

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 73 z 18 marca 2017 r.)

Spis treści, strona 3 tytuł; strona 4 motyw 7 oraz art. 1:

zamiast: „...Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Królestwem Norwegii w sprawie kumulacji pochodzenia między Unią Europejską, Szwajcarią, Norwegią i Turcją w ramach ogólnego systemu preferencji taryfowych Unii Europejskiej”,

powinno być: „...Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Królestwem Norwegii w sprawie kumulacji pochodzenia między Unią Europejską, Konfederacją Szwajcarską, Królestwem Norwegii i Republiką Turcji w ramach ogólnego systemu preferencji taryfowych”.

Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 628/2013 z dnia 28 czerwca 2013 r. w sprawie metod pracy stosowanych przez Europejską Agencję Bezpieczeństwa Lotniczego przy prowadzeniu inspekcji standaryzacyjnych i monitorowaniu stosowania przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 oraz uchylającego rozporządzenie Komisji (WE) nr 736/2006

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 179 z dnia 29 czerwca 2013 r.)

1. Strona 49, art. 6 tytuł i ust. 1 zdanie drugie:
zamiast: **„Krajowy koordynator normalizacji”,**
powinno być: **„Krajowy koordynator do spraw standaryzacji”.**
 2. Strona 49, art. 6 ust. 1 zdanie pierwsze:
zamiast: „z normalizacją”,
powinno być: „ze standaryzacją”.
 3. Strona 49, art. 6 ust. 2:
zamiast: „krajowymi koordynatorami normalizacji”,
powinno być: „krajowymi koordynatorami do spraw standaryzacji”.
 4. Strona 50, art. 7 ust. 3; strona 50 art. 8 ust. 4:
zamiast: „krajowemu koordynatorowi normalizacji”,
powinno być: „krajowemu koordynatorowi do spraw standaryzacji”.
 5. Strona 51, art. 12 ust. 5:
zamiast: „krajowych koordynatorów normalizacji”,
powinno być: „krajowych koordynatorów do spraw standaryzacji”.
 6. Strona 51, art. 14 ust. 2 zdanie drugie:
zamiast: „krajowym koordynatorem normalizacji”,
powinno być: „krajowym koordynatorem do spraw standaryzacji”.
 7. Strona 51, art. 15 ust. 1 lit. a):
zamiast: „krajowego koordynatora normalizacji”,
powinno być: „krajowego koordynatora do spraw standaryzacji”.
 8. Strona 53, art. 18 ust. 1 lit. a) i b):
zamiast: „widzenia normalizacji”,
powinno być: „widzenia standaryzacji”.
-

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL